

KRŠTENJE U DUHU

– da ili ne?

PIŠE: FRA IVO PAVIĆ

Danas ima jako puno kršćana koji su postali ovisnici o drogi, alkoholu, užicima ovoga svijeta, koji su se udaljili od Crkve. Ima kršćana koji su postali ubojice, kriminalci, lopovi, kradljivci, otišli u sekte... Puni su zatvori vjernika koji su primili sve sakramente. Postoje mnogi kršćani koji su opozicija KKO i novim pokretima u Crkvi. Što nam sve to govori? Nisu doživjeli svjesno iskustvo krštenja u Duhu.

Naime, nije dovoljno primiti sakramente već je potrebno i Isusa osobno upoznati kao Ljubav. Jedan od način kako možemo upoznati Isusa i njemu potpuno predati svoje živote jest doživjeti iskustvo krštenja u Duhu. Ono je prevažno za sve koji žele živjeti svoj kršćanski život u punini. Uvjeren sam: Da su svi ovi gore spomenuti doživjeli 'krštenje u Duhu', nikad ne bi postali to što jesu. Bili bi puni ljubavi prema Bogu i ljudima. Duh Sveti u njima je ostao zatvoren. I zato je 'krštenje u Duhu' bitno.

U KKO govori se jako puno o fenomenu 'krštenja u Duhu'. Mogli bismo reći da je ono ključ brzog širenja KKO u svijetu. Danas ima oko sto dvadeset milijuna katolika koji su doživjeli to iskustvo, čiji su se životi u potpunosti promijenili. Svi su oni prije toga primili sve sakramente. Međutim, sada je sve postalo drugačije. Većina od njih svjedoči da su kroz 'krštenje u Duhu' prvi put upoznali Isusa Krista kao milosrđe i ljubav i Crkvu katoličku kao majku koja se brine za njih.

Prije svog uzašašća na nebo Isus je rekao svojim apostolima: «Ivan je krstio vodom, vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim» (Dj 1,5). A onda je dodao: «Primiti ćete snagu pošto Duh Sveti siđe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje» (Dj 1,8).

Hrabri svjedoci uskrslog Krista

Apostoli su povjerovali Isusu i zajedno s Marijom, njegovom majkom i sa skupinom od sto dvadeset učenika, u molitvi i postu čekali dolazak Duha Svetoga. I deseti dan na svetkovinu Pedesetnice bili su «kršteni u Duhu Svetom» i promijenjeni u nova stvorenja, u hrabre svjedoke uskrslog Krista. Doživjeli su osobnu Pedesetnicu - novo izlijevanje Duha Svetoga. Duh Sveti poljubio ih je poljupcem ljubavi. (Usp. Dj 1,12-14). Pedesetnica dolazi svakome od nas u sakramentima inicijacije: krštenju, potvrdi i euharistiji. U krštenju mi smo već primili Duha Svetoga i postali djeca Božja, članovi Crkve kao Tijela Kristova. Sвето nas Pismo uči da za nas postoji samo: "jedna vjera, jedan Gospodin i jedno krštenje" (Ef 4,6). Pavao kaže: „Kršteni smo jednim Duhom u jedno tijelo“ (1 Kor 12,13). Krštenje vodom i Duhom idu uvijek skupa. Ne može se razdvojiti krštenje vodom i krštenje Duhom već postoji samo 'krštenje vodom i Duhom'. Zapravo, izraz 'krštenje u Duhu' koji se koristi najviše u KKO jedan je od naziva za sakrament krštenja.

Mnogi se pitaju: Radi li se u krštenju u Duhu o novom primanju Duha Svetoga? Zar Duha nismo već primili u sakramentu krštenja? Je li ono novi sakrament, ili zamjena za sakramente? Zašto je važno za naš duhovni život?

Pokretanje Duha Svetoga

Krštenje u Duhu nije sakrament, ali je povezan sa sakramentima, osobito s krštenjem, krizmom i euharistijom. Ono na nov način obnavlja ili oživljava već primljene sakramente. Ne

radi se nikako o ponovnom primanju, ili silasku Duha, kao što neki misle, već o njegovu oslobođanju i aktiviranju, otkrivanju ili otpuštanju unutar nas. To predivno iskustvo ne dolazi izvana već iznutra. Duh Sveti prelazi u akciju.

Iz vlastitog iskustva znam da se - kad sam molio nad ljudima da se Duh Sveti spusti na njih i tako dožive krštenje u Duhu - ništa nije po toj molitvi dogodilo, međutim, kad sam molio da se u njima Duh oslobođi, onda su se očitovali darovi Duha, kao npr. dar jezika, proroštva, vizije... Mnogi su mi posvjeđeni da se u njima Duh pokrenuo. Poslije nekog vremena postali su nove osobe u Isusu Kristu.

Da bih to pojasnio napraviti ču jednu usporedbu. Duh Sveti u nama boravi poput šećera kojeg smo stavili u šalicu kave. Dok ne promiješamo kavu, šećer je na dnu i kava je zbog toga gorka. Međutim, kad promiješamo šećer onda kava dobije potpuno drugačiji okus i ugodna je za piće. Tako i mi kršćani moramo naučiti kako promiješati ili pokrenuti Duha Svetoga koji je već u nama. Duh Sveti u nama stane kao u svome hramu: „Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama“ (1Kor 3,16). Katolička teologija naučava da Duh Sveti može u nama biti 'vezan, umrtvlen, sputan ili blokiran'. To znači: Ako smo kršteni ili krizmani, pričešćeni u smrtnom grijehu, ili nismo bili dovoljno duhovno raspoloženi, ili nismo vjerovali, onda je Duh Sveti ostao u nama vezan, blokiran ili kao mrtav. Prema tome potrebno ga je oslobiti, deblokirati, oživjeti. I to 'oslobađanje, obnavljanje, deblokiranje i oživljavanje' Duha naziva se «krštenje u Duhu». Najbolji način da doživimo to iskustvo jest da se bezrezervno i bezuvjetno predamo Isusu Kristu. Ako to iskreno učinimo, Isus će odmah doći i u nama oslobiti svog Duha. O našem predanju Isusu ovisi krštenje u Duhu, a ne o nekom karizmatiku koji će na nas položiti ruke.

Krizma je sakrament zrele odluke

Želim ovo kazati:

Na krštenje su nas donijeli naši roditelji ili kumovi. Prilikom obreda krštenja oni su „umjesto“ nas povjerovali i rekli svjesno i slobodno 'da' Isusu Kristu i našem krštenju kao i 'ne'

davlu. Ali, u odrasloj dobi, kada dođemo do uporabe razuma, mi treba da slobodno i svjesno „umjesto“ svojih roditelja i kumova kažemo 'da' Isusu i svome krštenju, ali i 'ne' davlu. Jer naš roditelji i kumovi više ne mogu vjerovati umjesto nas.

To svjesno predanje Isusu obično bi se trebalo dogoditi kod primanja sakramenta krizme. Jer krizma je sakrament zrele odluke i 'svjesnosti' kako bismo na taj način postali ospozljeni služiti Crkvi svjedočeći odvažno za Isusa.

Prema tome, svaki kršćanin, bez obzira u kojoj je dobi primio krštenje, mora se jednom u svom životu svjesno odlučiti za Krista i prihvatići darove Duha, koje mu Bog nudi. Dakle, o našem osobnom predanju Isusu Kristu ovisi hoćemo li doživjeti 'krštenje u Duhu' koje se, dakako, može i više puta ponoviti.

Pozvani raspiriti vatru dara Duha Svetoga

Kroz 'krštenje u Duhu' Gospodin u nama oslobađa svoga Duha, uzima kontrolu nad našim životima. On dolazi u naš život na vidljiv način kroz promjenu života i karizme koje se očituju.

U evandelju po Ivanu Isus je rekao: »Ako je tko žedan, neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u mene. Kako veli Pismo: 'Iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode' To reče za Duha kojega su imali primiti oni koji vjeruju u njega« (Iv 7,37-39) I dalje: »Ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga zaištu!« (Lk 11,13).

Gospodin nas poziva da najprije žedamo Duha. Moramo u svom životu željeti više njegova Duha. Onda moramo vjerovati da je Isus vjeran svojim obećanjima i da će izliti na nas svoga Duha u izobilju. Moramo moliti ustrajno, tražiti, kucaći i povjerovati da «svatko tko moli prima; tko traži nalazi, a otvara se onomu koji kuca» (Lk 11,10). Mi moramo slijediti primjer prve Crkve koja je molila za Duha Svetoga u jedinstvu s Marijom i apostolima.

Koje plodove možemo očekivati ako doživimo «krštenje u Duhu?» Mi možemo očekivati izravno ili postupno iskustvo dubljeg jedinstva s Bogom našim Ocem i s Isusom našim Gospodinom i prijateljem, dublje poštovanje prema Svetom pismu, veću ljubav za druge i duboku želju za kršćanskim

jedništvom; u nama postaju vidljivi plodovi Duha, kao što su: «ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost» (usp. Gal 5,22-23) zatim, oslobođaju se karizmatski darovi kao što su: «dar mudrosti, razlučivanja duhova, dar spoznaje, služenja, proroštvo, dar jezika, ozdravljanja, čudesa... (usp. 1 Kor 12,4).

Svi ti darovi znak su punine Duha Svetoga i ja vjerujem da se mogu u nama danas pokrenuti. Oni su za svakog od nas! Darovi su kao alatke koje su potrebne za posao. Pozvani smo raspiriti vatru dara Duha Svetoga dobivenog u sakramentima inicijacije. Bog slobodno daje ovu milost, ali ona zahtijeva slobodan i osoban odgovor s nastavljanjem obraćenja Gospodinu koji kaže: «Evo sve činim novo» (Otk 21,5).